

QUA NGÔ KHÊ CHIỀU THU ẤU

Phan Nam Quảng (1978)

*Trong dĩ vãng giấc mơ nào đó:
Vùng phù sa đất đỏ quê em,
Bờ xưa quen người ngọc Bắc Ninh
Khôn lớn giữa Cần Thơ Nam Bộ...*

*Ước ao sao được xuôi ra đó,
Em Ngô Khê má đỏ môi hồng
Nón quai thao hội Nội Duệ Đông
Khăn nhiều tím Tam Giang Quan Họ*

*Thì chiều nay xe buồn qua đó!
Bồn mười tên một chiếc tù xa
Sông Đuống xưa giong nước sững sờ
Sông Cầu cũ đôi bờ lỵ biệt!*

*Cuối trời Nam Em yêu có biết:
Khóc chào đời từ đất Ngô Khê
Và yêu anh mùa nắng Cần Thơ
Cho đến mãi ngày Ba Mươi ấy,*

*Anh ra đi lao tù khổ ải
Bước tình cờ ghé lại quê em
Bên đìu hiu nào thấy Hội Lim!
Đồng ủa lúa không liềm ai gặt?*

*Anh Quảng Nam giờ từ phương Bắc
Em Ngô Khê chia cắt miền Nam
Niềm đau thương nắng chiều hiu hắt
Nỗi nhớ nhung gió bắc lạnh lùng!*

*Ngày hợp hôn chúng mình hai đứa
Mơ đưa về quê mẹ Bắc Ninh
Giấc nam kha sao khéo bất bình,
Khi tỉnh mộng chỉ mình (anh) phiêu bạt.*

*Tình yêu em chìm theo vận nước,
Chân sông Cầu nhớ bước An Giang.
Qua Ngô Khê chiều muộn thu tàn
Nghe tan vỡ giữa giong Đuống lệ!*

*Ôi Bắc Ninh bây giờ là thế!
Nội Duệ Đồi Lim có còn đâu!
Huyền thoại xưa sông Đuống sông Cầu!
Sao nay chỉ gục đầu đau khổ???*

*Anh mãi đi sau chiều qua đó
Biển dập dồn đồi núi hoang vu
Vây quanh anh là những bạn tù...
Thôi em nhé xin em đừng khóc!*

*Vô vàn thương trong ngà trắng ngọc
Chút hương xưa ngậy ngọt lòng nhau
Tiếng Bắc Ninh âm êm vời tuyệt
Giờ chìm sâu giữa cuộc biển dâu!*

*Nắng Nam Bộ (em) có còn hong tóc!
Gió Bắc Phương (anh) lạnh cắt da gà!
Ai ném trái trái sầu lỵ cách,
Thâu nỗi niềm đá sỏi cần nhau!*

